

1
A. Neviera

948 E. Broadway

Boston Mass.

Nr. 7 (309)

VYTIS

(The Knight)

PAVASARIS—Lauren Ford

Courtesy of Chicago Art Institute

Balandžio-April 15 d., 1931

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

ANNUAL SPRING DANCE DANCE

— Sponsored by —

K of L Council 36

— at —

MELDAZIS BALLROOM
2244 West 23rd Place,

Sunday, April 19th 1931

— Music by —

“VENETIAN RHYTHM KINGS”

Entree 8:00 P. M.

Tickets 50c.

DAHLIAS AND GLADIOLUS

\$1.00 20 Large Blooming Gladiolus bulbs
good varieties. 8 Mixed double Dahlias, good
colors \$1.00 Postpaid.

S. E. KUPCHUN,
29 Fairmount Street,
NASHUA, N. H.

When you think of installing first class plumbing
John Kleker Plumbing Co.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353
BRANCH OFFICE:
5330 Archer Avenue, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6531

P A R E M K I M E !

Lietuvių Katalikų Dien-
raščio “Draugo” naujų skai-
tytojų kontestą. Del reikalin-
gų informacijų nepatingėkite
atsikreipkiti į “DRAUGĄ”
2334 S. Oakley Ave., Chicago

Garsinkitės
“V Y T Y J”

Pasidaryk Barikadas Prieš

SLOGAS

“Chicago, sausio 12, 1931. —
Trinerio Kartusis Vynas yra
mano mylimas žiemos vaistas.
Nuo to laiko, kaip aš pradė-
jau jį vartoti, mane daugiau
nekankina slogos. Mano sys-
tema yra užgrudinta prieš tai
B. Krivanek.”

Jungtinių Valstijų Žmonių Sveikatos Patarnavimo skyrius ra-
portuoja, jog 83 nuošimčiai žmonių šioj šaly turi slogas žiemos laiku.
Kam laukt iki jūs gausit slogą, kodel neapsisaugot?

TRINERIO KARTUSIS VYNAS

subudavoja barikadas prieš slogas. Jis išvalo likučius iš žarnų, ke-
penų, pūslės ir skilvio, padidina veikimą tulžies, kuri sunaikina nuo-
dus, kurie būna priežastim negero virškinimo, sutaiso sistema, ir su-
tvirtina pasipriešinimą prieš užsikrėtimą. Vaistinėse. DABAR DVIE-
JUCSE SAIZUOSE. Vertingas kuponas kiekvienam pakely.

NEW STYLE
TICKETS
FOR DANCES
Plays etc.
Special Prices

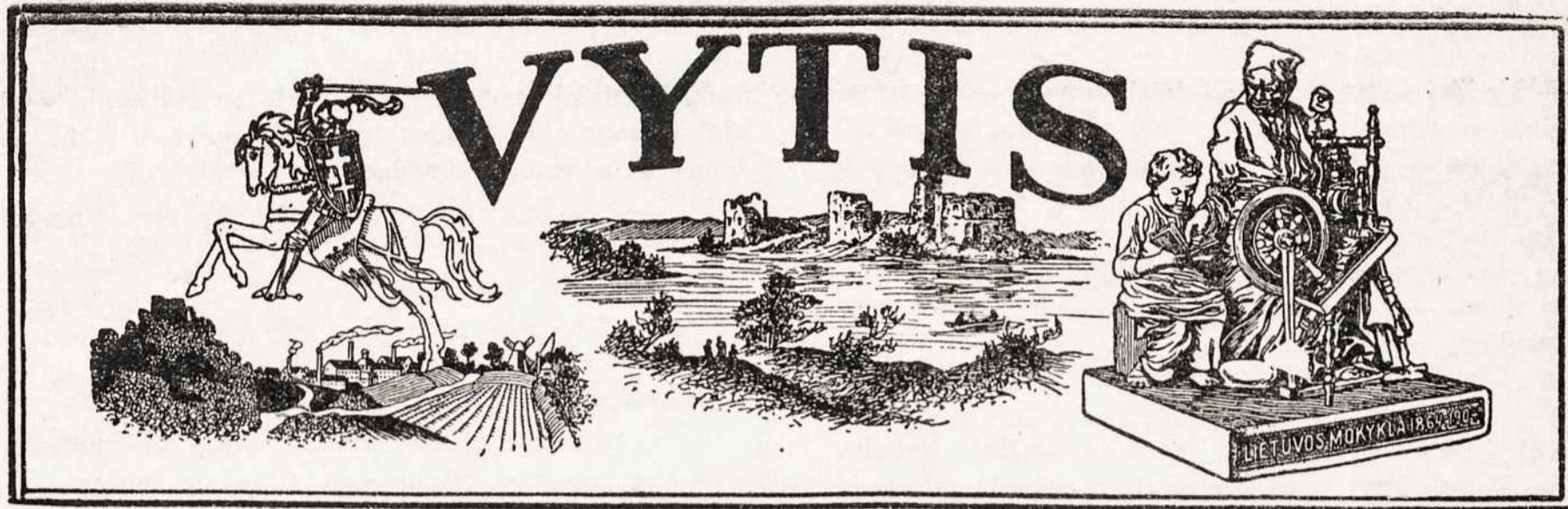
— to —
K. of L. Councils
MEMBERS
Have Your Printing
Work Done By Your
Own Press

K of L Press
4736 So. Wood Street

Phone Lafayette 6298

HOURS:

Mon., Wed., Fri. and Sat.
8:00 A. M. to 6:00 P. M.
Tuesday and Thursday
8:00 A. M. to 8:00 P. M.

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

METAI XIII

Balandžio-April 15 d., 1931

NR. 7. (309)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921, mailing at special rate of postage provided for in Section

"V Y T I S" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly\$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

" V Y T I S "
4736 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6298

" V Y T I S "
Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams\$3.50
Pusmečiui 2.00
Į Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais Numeriais 20

" V Y T I S "
4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

Renė Regis.

PENKI TŪKSTANČIAI DOLERIŲ

Semas Maklifas to viso Musėžudai nepasakė. Jis jokiū būdu nenorėjo parodyti savo bankrotą, tam sveikatingam vyrui, kurio veide, be karšto noro, bet kur ir bet kaip gerai pasipelnęti, matėsi neišsenkamas gyvenimo džiaugsmas.

* * *

Tad matote, koks dalykas, — traukė savo kalbą Semas Maklifas.

— Ar tamsta gali nužudyti žmogų?

Musėžuda vikriai žvilgtelėjo į keistąjį žmogų, slėpdamas nusistebėjimą.

— Ką gi... Yra pasitaike ir tokių dalykų... Bet reikia gerai apsvarstyti... Tas gana brangiai kaštuos.

— Tuo nesirūpink tamsta, — pareiškė milionininkas. — Del pinigų ginčytis nereikės.

Ir ištraukė iš kišenės čekių knygele.

— Tiktai ne čekį, — pareiškė Musėžuda. — Jų nemėgstu. Tie popieriukai knygoje palieka pėdsakų. Pinigai, tik grynai pinigai, ir iš rankos į ranką, — čia tai kitoks reikalas.

— Kaip tamstai patinka. Sakykite, kiek reikia. Tuo ir sumokėsiu.

— Hm... Kaip čia pasakius... Manau, penki tūkstančiai dolerių už tokį darbą nebus brangu.

— Sutinku!

Semas Maklifas priėjo prie sienos, paspaudė kažkokį mygtuką, patraukė rankeną ir atsivėrė slapto seifo durelės. Maklifui beskaitant pinigus, Musėžuda žiūrėjo į jį begalo nustebe: kas galėjo atsitikti, kad toks turtingas ir galingas asmuo taip baisiai neapkenčia kažkokio žmogaus, kurį pasiryžo iš gyvenimo išstumti net samdyto žmogūdžio rankomis.

Jei jis, Musėžuda, tokius lobius turėtų, jis tikrai nieko nenorėtų žudyti.

Sukišęs braškančius banknotus į kišenę Musėžuda nuslopino savy patraukimą pafilosofuoti ir drąsiai paklausė Semo Maklifo.

— Dabar beliko tik mažytis formalumas. Jūs nepasakėte pavardės to žmogaus, kurį aš... su kuriuo man teks atsiskaityti. Gal turite jo fotografiją? Tai būtų geriausia, bet, pagaliau, užteks, jei tamsta smulkiai nupieši jo išvaizdą.

— To nereikės.

— Kaip gi nereikės?

— Nes žmogus, kurį tamsta turėsi nužudyti, esu aš.

* * *

Musėžuda išsiziūjo: tokio nuotyčio jis dar neturėjo. Ar tik tas klientas neišsikraustė iš proto?

— Tamsta nesistebėk, — šaltai aiškino Semas. — Aš ne beprotis. Man nusibodo gyventi, aš noriu numirti. Tik aš, kaip ir dauguma žmonių, bailys. Juk baisiai nesmagus dalykas į smilkinį įremti revolverį, pajusti jo šaltį. Apie tai tik pamanius, mane prakaitas išpa. Be to, nusizudymus smerkia mano tikėjimas, kuriame išauklėjo mane mano vargšė motina. Užtat šitą sugalvojau: jei kas nors naktį, tamsioj gatvėj išeinant iš teatro mane nušautų, aš iškeliaučiau į kitą pasaulį, be skausmo, baimės ir be nuodėmės. Tik reikia laikytis dviejų sąlygų: pirmiausia mirtis turi ateiti netikėtai, antra — tamsta turi labai gerai pataikyti. Juk tamsta supranti, kad visam gyvenimui palikti invalidu labai nemalonu.

— Na del to tamsta gali būti ramus, — pasigyrė Musėžuda. — Klausk ko nori, visi pasakys, kad iš 20 žingsnių nuotolio pataikau į smulkų pinigą.

— Puiku. Vadinasi, radau tinkamą žmogų.

Maklifas su Musėžuda atsisveikino, tartum jų tarpe nieko ypatingo neatsitiko. Maklifas palydėjo Musėžudą iki durų, — tą garbę mažai kas buvo nusipelnęs ir dar pridėjo:

— Tik neužmirškite — netikėtai ir taikliai.

* * *

Kai kitą rytą Maklifas nubudo plačioj, kadaise markizės Pompadur, lovoj, jis pasijuto pradėjęs naują gyvenimą. Ta diena nebus panaši į visas kitas dienas, tokias nuobodžias, niurias ir vienodas. Dabar jis žino, kad kelių milijonų New Yorko gyventojų tarpe yra akylos ir pavojingas jo priešas, kuris seka kiekvieną jo žingsnį ir kuris nepraleis progos jį pašauti.

Semas nutarė sąžiningai pildyti su savim padarytą sutartį ir rūpestingai vengti mirties; Musėžuda taip pat sąžiningai stengsis nudėti Semą. Tokiose sąlygose išėjo kažkas panašus į žmogaus medžiojimą džunglėse, — dalykas abiem pusėm labai įdomus. Semas iš smagumo net pradėjo švilpauti — pirmą kartą per 10 metų.

Iki pietų Semas rėdėsi. Paskui nuvažiavo į banką, aplankė paskaitą apie naujas sroves kinų mene, porą valandų pasėdėjo kinematografe. Kai išėjo į gatvę, jau buvo tamsu. Nieko ypatingo neatsitiko ir namie, eidamas mėgo, Semas gardžiai pasiražė, kaip žmogus, išvengęs didelio pavojaus.

Taip ėjo kelias dienas. Laikas ėjo be jokių nuotykių. Semas Maklifas pradėjo būkštauti, kad Musėžuda, gavęs pinigų, nuo pareigų gali pasitraukti. Bet čia Semui atėjo į galvą, kad nuolat būdamas New Yorko centre, lankydamas tik elegantiškas ir brangias pramogų vietas, jis labai mažai rizikuoja sutikti Musėžudą. Reikėjo eiti priešais savo likimą.

Semas pradėjo lankyti tamsiausias New Yorko lindyne, apėjo negrų ir kinų kvartalus, pabuvojo uosto smuklėse, bet Musėžudos nė šešėlio nerado.

Pagaliau, vieną vakarą paklausė šoferį:

— Gal žinote, kur yra pati pavojingiausia New Yorko vieta?

— Nežinau. Pasakoja, greta pagal Ist Riverą gatvelėse esą baisiausias smuklės, bet ten niekada nesu buvęs.

— Gerai, vežkite mane ten.

* * *

Antkrantės buvo tamsios ir tuščios. Pro uždaras krautuvių langines vienur kitur smerkėsi gelsva šviesa: už tų durų slėpėsi šlykščios smuklės, kuriose pardavinėjo kontrabandinę degtinę, rūkė opiumą ir laikė vogtus daiktus. Eidamas paskui šoferį, Semas nulipo šlapiais laiptais žemyn, pastūmė duris ir įėjo į didelį pri-rūkytą kambarį. Semas šoferiui liepė išeiti.

Salėj, kurioj stovėjo ilgas stalas, buvo baisiausias triukšmas. Apie šimtą visokių driskių, susėdusių prie kreivakojų stalų, gėrė, valgė, rūkė ir keikė.

Reikėjo alsuoti sunkiu, perrūgusiu oru.

Semas apsižvelgė, ieškodamas vietos atsisėsti, ir pamatė merginą.

Tikriau, tai buvo tik mergaitė. Šviesiaplaukė galvutė buvo įsprausta į siauručių rankų delnus. Ar ji miegojo? Ar verkė? Semas negalėjo suprastai. Nuslydęs nuo pečių senas apsiaustas gulėjo purvinoj asloj.

Praslinko viena minutė, kita. Semo veriančio žvilgsnio pažadinta mergaitė nubudo, pakėlė galvą. Nie-

kada Maklifui neteko matyti tokio gryno ovalo veido, tokių šviesių akių, tokios nekaltos kaktos. Jis sumišo, žengė prie stalo memėdamas:

— Tamsta miegojai? Gal ko nors tamstai reikia? Aš galėčiau atnešti...

Mergaitė nusišypsojo.

— Ne, ačiū tamstai...

Semas atsisėdo ant suolo galo greta mergaitės ir paklausė:

— Ką čia tamsta veiki? Kaip čia patekai?

Ji sumišo. Bet Semo žvilgsny švietė toks gerumas, kad ji atsakė:

— New Yorke gyvenu dar tik dvi savaitės. Mudu su tėvu čia atvažiavome iš Baltimorės. Jis ten neteko darbo ir manė įsitaisyti čia, bet atvažiavę viską pravalgėm, o darbo nėra. Nusiminęs tėvas pradėjo lankyti smukles. Jis čia sėdi kas vakaras. Šiandien — nežinau kas jam atsitiko.

— Kaip? Tamstos tėvo čia nėra? Tamsta čia viena?

— Ne. Jis su manim, bet kaž kur išėjo ir dingo. Man taip baisu! Čia tokie baisūs žmonės.

Semas pajuto nepažįstamų jam jausmų antplūdį.

— Nebijok, aš tamsta apsaugosiu. Aš paklausiu jūsų tėvo.

— Tamsta toks geras! —; išsprūdo vargšei mergaitei.

Semas galutinai susijaudino.

— Kuo tamsta vardu, vaikelį? Mano vardas — Semas.

— Mano vardas — Margarita.

— Puiku. Dabar, Margarit, mudu valgysiva. Tamsta alkana?

— Taip, — atsakė mergaitė, nuleidusi akis.

Į žvėrį panašus tarnas atnešė jiems šmotelį šaltos mėsos, sūrio ir du puoduku alaus. Mergaitė valgė su didžiausiu apetitu, jos skruostai iškaito. Kai ji baigė valgyti. Semas pakilo.

— Dabar eiva iš čia. Tamstai nedera čia likti. Tamstos tėvą rasime gretimose smuklėse.

Margarita noriai nusekė paskui Semą. Jie praėjo pro stalelius, girtų riksmų lydimi, pasikėlė laiptais. Semas laikė mergaitę už alkūnės ir jautė nepaprastą smagumą.

Gatvėj Semas apsižvalgė ieškodamas taksi. Gatvėj buvo tuščia. Tik nuo sienos atsiskyrė šešėlis ir žengė stačiai prie Semo. Tamsoj kažkas sublizgėjo.

— O! — suriko nieko nesuprasmama Margarita.

— O! — suriko kartu su ja ir Semas.

Jis viską suprato. Juodas šešėlis buvo Musėžuda. Jo ištiestoj rankoj blizgėjo revolveris. Valkata sąžiningai vykdė susitarimą. Semą perėmė siaubas. Dabar, tą momentą, jis neturėjo jokio noro mirtį. Priešingai, — niekada gyvenimas nebuvo jam toks įdomus, kaip dabar. Niekada jis taip aistringai netroško išvengti savo likimo, kaip dabar. Ne penkių tūkstančius dolerių, bet visą savo turtą būtų atidavęs Semas Maklifas, kad tik neįvyktų tai, kas turėjo įvykti. Bet buvo jau vėlu. Subeldė šūvis...

Ant didelės, kaip bažnyčia, bibliotekos slenkščio Semas Maklifas Musėžudai spaudė ranką.

— Na, su Dievu! Linkiu daug gero. Vakar prašaudamas pro šalį, tamsta man labai pasitarnavai.

Musėzuda įsiseidęs net užkaito.

— Aš neprašoviau. Iš dvidešimties žingsnių pataikau į smulkų pinigą. Ir į jus būčiau pataikęs, jei nebūtų mane puolusi ta prakeikta mergaitė.

Maklifas Musėzudą subarė:

— Na, bičiuli, pasirinkdamas žodžius, būk atsar-

gesnis. Pirmiausia, mergina greta šio kambario ilsisi ir gali išgirsti. Antra, nenorėčiau, kad, man girdint, kas nors nepalankiai kalbėtų apie mano būsimąją žmoną.

Ir Semas švelniai išstūmė pro duris nežinantį neką manyti Musėzudą.

Išvertė B. P. "L. A."

Petras Viš-nis.

SAULĘ NORĖJO NUPLĖŠTI

I.

Vasaros-nė ženkle. Nusirpo ji ar nužvangėjo į kitą kraštą, — neaišku.

Visur rudeniška nuotaika. Po žemę draikosi sidabro voratinkliai, o dangus, kaip purvais apdraipstytas. Dirvos drypso nugeltusiomis rugienomis. Rugienų stiebai stiepiasi į viršų ir spiriasi sunkių kojų laužomi ir prie žemės lenkiami.

Vėjas švilpauja po nuganytas pievas ir arimus. Jis dabar gantos viešpats, o jo draugai — plikumas ir liūdėsysis.

Medžių lapai išmargyti įvairiomis spalvomis plašta, virpa tarp šakų, — atsidūsta silpnai ir trūkus paskutinei gyvenimo gyslelei, krinta iš lėto žemėn.

Uosio lapai, kovodami su žiauriu rudeniu, krauju pasriuvo, o beržai auksu pasipuošė. Tik pušys žaliuoja ir linksmai ūžia, — juokiasi iš kitų medžių.

Paukščiai, pasijutę besiantinančią žiemą, būriais traukia į šiltuosius kraštus. Šalčių bijo.

Pageltusios rugienos tačiau dar tebestypso. Jos knibždėte knibžda žmonėmis ir gyvuliais. Piemenys gano arklius, karves, avis ir kiaules, o moterys su vyrais knisiasi po žemę — bulves kasa. Visi skuba, nes artinasi žiema. Tik Malūnininko Juozo šeimos su samdiniais šiandieną laukuose nesimato, nors bulvių turi dar daug kasti.

Vėjas, šuns nasrais staugdamas, skaudžiai gnai bo betriūsiančių žmonių veidus ir rankas. Pagaliau atūžia pritvinkę debesys. Ima lyti. Ir lyja labai smarkiai.

Piemenys, pliaukšėdami botagais, varo bandas gyvulių namo. Žmonės taip pat skuba į namus. Ir taip gyvulių kojos susimaišo su žmonių kojomis. Visos skuba namo nuobodžiai purvyne pliaukšėdamos. —

— Šliap... tep... š... t...

O lietus lyja, purškia žmonėms į veidus. Ne tik šalta, bet ir drėgna.

Toli giriose vilkai graudžiai staugia, o prie kelio pempės rykauja.

II.

Rudens prieglaudoj pušynas, kaip pulkas kareivių žalia uniforma. Už pušyno keletas namų. Visi gražūs. Lietaus išmazgoti. Bet gražiausias Malūnininko Juozo namas. Didelis, išbaltintas iš abiejų pusių — iš oro ir vidaus. Neveltui jame vieši svečiai net tolimųjų miestų — Varuvos, Vilniaus, Gardino ir kitų.

Šiandieną tačiau Malūnininko Juozo troboje tvarka ne kažin kokia. Viskas išmėtyta, kaip per kratą ar revoliuciją. O namiškiai nesistengia ir tvarkyti. Visi susimastę. Bet labiausiai — motina. Jos veidas krauju verda, o akys labiau įdubę negu visuomet. Ji verkia. O vėjas savo šlapiais pirštais barbina į langus.

Bet kas tai ir duris kažin kas klabena?!

— Kas čia? — tarė samdininkas, atsidaręs duris. Duryse pasirodė šlapia ir purvina ubagė.

— Garbė Jėzui Kristui.

— Per amžius...

— Sulijo, bobut, — prakalbėjo šeimininkas.

— Taipgi. Buvo graži diena — išėjau... O dabar, kad ėmė lyti... Gal kur burtininkas pasikorė. Šlapau, peršlapau visai. — Sakau: užėsiu pas jus, gal nustos...

— Aa... Mes taip pat laukiam, kada nustos liję. Mat, sūnus į stotį reikia vežti.

— Tai kur gi jūsų sūnus važiuoja?

— O gi leisim į mokslus. — Vaikas gabus. Mokyti nori. Tegul mokosi. Gal kuomet ir mes jo mokslu pasinaudosime. Dar dabar gyvename neblogai. Didelių nuostolių neturėsime. Karves jau paganyt ir Jonukas.

— Tai gal į Vilnių vešt. Ten, rodos ir jūsų kaimyno Antano sūnus tebesimoko. Jis jau turbūt, tuojau baigs?...

— Taip. Antano sūnus, Petras Vilniuje. Jau trečioj klasėj. Bet kokia iš lietuviško mokslo nauda? Mes savo Vincuką leisime į valdišką. Tegul važiuoja Gardinan ir mokysis lenkiškai. Kaip Antanas pats neturi ko valgyti, tai ir sūnų leidžia ten, kur pigiau. Bet tik namie nebūtų. O kad su lietuvišku mokslu netoli nueisi, tai būk tai nesupranta...

Kalbą nutraukė Vincukas. Jis atėjo iš klėties. Buvo jau visą susitvarkęs. Visi namiškiai apspito jį.

Ubagė ėmė poterius kalbėti. Ar ilgai kalbėjo nieks nežino. Bet kai baigė, apsiašarojusi šeimininkė atnešė sūrio ir dešros. Ubagė purvinom rankom paėmė.

— Paprašyk Dievo palaimos Vincukui...

Bobutė vėl ėmė poteriauti. Nuolat kartojo Vincuko vardą.

Pasirodė samdininkas. —

— Jei vešime, — tai jau metas. Tik dvi valandos pasiliko, o aštuoni kilometrai...

Motinos širdį, kaip replėmis ėmė gnaibyti. Jau tuoj turi skirtis su mylimiausiu sūnumi!

Ubagė baigė poterius kalbėti. Dėkoja už dešrą ir sūrį. Ruošiasi eiti.

— Tai kur tu, bobut, dabar tokioj darganoj eisi?! Gulėk pas mus. Vincukas išvažiuoja. Lova bus...

— Dėkuī, dėkui, šeimininkė. Kad jums Viešpats sveikatą duotų... Bet tokioj vėtroj nevertėtų važiuoti. Tai blogas ženklas.

— Ką tu čia, bobut, su burtais...

Vincukas kalbos neklausė. Jam buvo liūdna ir gaila namiškių, savo krašto, o ypač motinos. Prisimena jis. Jis matė, kai Petras, išvažiuodamas, verkdamas. Jį tuomet tik juokas imdavo. O dabar?! Dabar pats verkia! Bet kaip neverkti? Su visais reikia skirtis... Ir visi verkia. Ir samdininkai..

— Na, tai, sūneli, jau reikia važiuoti.

Tėvas padavė Vincukui pinigus ir mokė, kad per daug neišleistų. Vincuką dar didesnis skausmas suėmė.

— Arkliai pakinkyti.

Visi atsidadūrė kieme. Prie vežimo. —

— Sudiev!...

Ir ėmė Vincukas su visais atsisveikinti ir bučiuotis. Ilgiausiai bučiavosi su motina. Motina labiausiai jį mylėjo.

— Dievo, sūneli, neužmiršk! Jis tave saugos ir globos.

Nusiėmė motina nuo kaklo rožančių ir atidavė Vincukui. Norėjo dar ką tai sakyti, bet samdininkas pakirto arklių ir vežimas nuriedėjo. Pušynas paslėpė Vincuką.

Visi grįžta į trobą. Tik motina stovi prie vartų. Laukia. Ko? Pati nežino. Juk Vincuko nėra. Išvažiavo. Bet ji netiki. Jai gaila. Bet kodėl ji turi liūdėti? Jai reikia džiaugtis. Juk Vincukas kunigas bus!

Eina motina į trobą. Galvoja. Vincukas bus kunigas. Jį ir motina gerbs ir visa parapija. Kaip bus gerai! Ir Dievui bus garbė, kad jį kunigą užaugino.

— Bet dabar reikia pasimelsti už jį!...

Visi miega. Tik vėjas lauke staugia, kaip padūkęs. Jis miego nenori. Vincuko motina taip pat miego nenori. Ji kalba rožančių. Prašo Dievą Vincukui palaimos, — o kambarys skęsta tamsiose ir slėpiningose miglose.

III.

Kelionė Vincukui buvo labai varginga. Vėjas pūtė, lietus lijo. Kelias buvo nelygus. Visur duobės ir purvas. Arklys savo kanapomis per puskilometrį metė purvyno šmotus. Apmetė taip pat ir Vincuką.

Pagalčiau privažiavo stotį.

Ir traukinys!

Vincukas atsisveikino su samdininku ir arkliu. Ilipo traukinin. Traukinys, keletą minučių pastovėjęs, pasileido greit bėgti. Skriodė jis orą savo skardžiu švilpimu. Samdininkas ilgą laiką žiūrėjo į traukinį. Pagalčiau traukinys išnyko. Jo užpakalyje pasiliko tik juoda dūmų uodega.

Vincukas ilgai važiavo traukiniu. Per langus matė jis rudens naktį visai nepažįstamus reginius. Jie slinko pro Vincuko akis ir nyko, kaip kokios svajonės. Iki šiolei Vincukas, be savo parapijos, buvo nieko nematęs. O dabar mato nepažįstamus kalnus, miškus, bažnytkiemius. Nustebo Vincukas pasaulio platumu, įvairumu ir užmiršo savo liūdėsį.

Pagalčiau Gardinas. Vincuką stotyje pasitiko kožkoks tėvelio pažįstamas. Jis vedėsi Vincuką pas save. Vincukas gi stebėjosi miestu. Naktis, o šviesu, kaip dieną!

Dar labiau nustebo Vincukas atsidūręs mokykloje. Draugai, mokytojai, tvarka ir viskas jam nepažįstama ir keista.

Tačiau neilgai taip truko. Ilgainiui Vincukas apsiprato. Tik liūdėsįs jį nuolat kankino. Jam gaila ir ilgu buvo namiškių, o ypač motinos. Ją prisiminęs, jis nieko negalvojo tik mokėsi. Stengėsi išklaudyti motinos

prašymą. Ir buvo mokinys geras ir pavyzdingas visoje gimnazijoje.

Bet laikas bėgo ir keitėsi. Dienos ėjo po dienų. Vasaros po vasarų. Metai po metų. Negalėjo nepasikeisti ir Vincukas.

IV.

Visa gamta ir vėl puošiasi žaliais apdarais. Nuo karčių čirška išdegę vasarojai. Tik rugiagėlės koketuoją su žiogais.

Saulė dūlina vakarop. Dangus girdo ją kraujuose, o žmonių prakaitas sunkiasi pro storus paskutinius marškinius.

Malūnininkai laukia savo sūnų. Petras parvažiuos iš Vilniaus, o Vincas iš Gardino. Naujienų parveš abudu. Petras, turbūt, jau gimnaziją baigė, o Vincas į septintą klasę perėjo.

Galop parvažiavo. Vienas ankščiau. Kitas vėliau. Kiek džiaugsmo! Ir linksmiau bus ir lengviau. Padės laukus nuvalyti.

Ir tiesa. Antanas neapsiriko. Petras, parvažiavęs dirbo kiek galėjo. Niekur neišeidavo, su niekuo nesikalbėdavo nereikalingai. Dirbo nuo aušros iki tamsos. Jo veidas, saulės nudegtas ir vėjų išpūstas, pasidarė tamsus. Akys nuo nemiego pasidarė raudonos, kaip ešerio ir įdubo, kaip kokios bedugnės. Petras atrodė daug senesnis, negu buvo. Pasidarė panašus į automatą. Gyveno, kaip be jausmų. Tačiau tuo buvo patenkintas. Didelis vargas jo sielos pūdymuose išaugino gražų vasarojų. Jo širdyje nebuvo neapykantos. Jis ėjo gyvenimu artimo meilės vedamas ir lydimas.

Vincas gi darbo nemėgo. Tėvai taip pat jo prie darbo nevarydavo. Viską padirbdavo samdininkai. O Vincas atostogų metu "ilsėdavosi". Motina ir rytais ir vakarais kalbėjo rožančių. Meldė Dievą Vincukui palaimos. Vincukas tačiau niekuomet poterių nekalbėjo. Ir į bažnyčią nenoroms ėjo. Jis gyveno jausmais, kaip be sielos.

Tėvas suprato. Susimąstė. Nuėjo pas kunigą. Kunigas liepė nešelpiti tokio sūnaus. Tėvas parėjęs iš kunigo barė sūnų. Žadėjo išvartyti.

Bet tas nieko nepadėjo. Vincas nesitaisė.

Pagalčiau tėvas nutarė visai sūnaus neleisti mokyti, arba visai išvartyti iš namų. Bet pasižiūrėjo į sūnų, — ir pagailo. Juk kitus metus jis baigs gimnaziją. Gal pasitaisys ir bus kunigu.

Ir vėl senelis šaukėsi žydus. Žydai vedė iš apytuščių tvartų visokius gyvulius. Jaučiai ir karvės bumbė. Kiemas tvartai tuštėjo. Visi liūdėjo. Piemeniukas tik džiaugėsi. Mat, kuo mažiau, tuo geriau ganyti.

Pas Juozą pasiliko tik karvė ir arklys. Jie buvo reikalingi prie ūkio. Už juos mažai mokėjo. Buvo seni ir liesi.

O kaimynai, kaip šunes lojo —

— O tai tau ir mokslas!

— Sulaukė. Išmokys...

— Iš jo nieko gero nebus, — paminėsit mano žodį!

— Eis šunims šėko piauti... ir t. t.

Motina taip pat suprato, kad sūnus pakrypęs iš tiesos kelio. Visos šitos kalbos jos širdį varstė, kaip kalavijai. Tačiau žmonėse ji stengėsi sūnų ginti.

Po vasaros atostogų atėjo ruduo. Petras su Vincu vėl išvažiavo į mokslus. Petras įstojo į kunigų seminariją. Tėvai ir giminės džiaugėsi, kad bus kunigas. O daugumas pašalinių pavydėjo jiems šios laimės.

Vincas gi važiavo Gardinan. Sakė būsiąs septintoj klasėj...

V.

Po pavasario iš pietų atėjo vasara. Melsvą pavasario dieną dangų pakeitė tamsus vasaros dangus. Visa gamta sužaliavo. Derėjo vasarojai ir žiemkenčiai. Visi džiaugėsi geru derliumi. Bet ypatingai džiaugėsi geru derliumi Malūnininko Juozas. Kas šventadienis jis belankydamas savo laukus galvoja. —

— Šįmet gal jau vėl šiek tiek prasigyvensiu. Derlius geras, o išlaidų bus mažiau. Vincas nors nieko nepadeda, bet mažiau ir reikalauja. Mat, jau nesimoko — parvažiavo namo.

Vinco tačiau geras derlius nedžiugino. Jam svarbu buvo tik gardžiai pavalgyti ir išgerti. Bulvės ir kasdieninis šeimynos valgis Vinco nepatenkindavo. Motina, nutraukdama nuo savo burnos geresnį kąsnį atiduoda Vincui. Bet Vincui maža to. Negaudamas pinigų iš tėvų, ėmė jis uždarbiauti. Kaimyno buvo suaugęs gražus miškas. Vincas ėmė jį retinti. Kirto ir malūne pardavinėjo. Užsidirbęs pinigų Vincas gerdavo ir paleistuvaudavo. Dienomis visuomet miegodavo, o naktimis išeidavo. Kur eidavo, niekas nežinojo. Tėvams taip pat nesakydavo.

Prieš Švento Petro atlaidus Vincas taip pat nakčia kaž kur buvo. Parėjo namo jau išaušus, — pie menys karves varė į ganyklas. Parėjo ir atsigulė klėtyje. Atsigulė, bet užmigti negalėjo. Gal nakčia išsi-miegojo? Ne! Priežastys buvo kitos.

Negalėdamas užmigti, motinos raginamas, Vincas susiruošė ir išėjo bažnyčion.

Motina džiaugėsi, kad sūnus jos paklausė ir manė, gal jau atsivertė.

O gal ir atsivertė?! Nežinau. Tik vienas Dievas apie tai viską žino.

Šv. Petro atlaidai Druskininkuose yra didelė šventė. Maža bažnytėlė kasmet būna kimšte prikimšta. Šįmet gi bus dar daugiau.

— Kodel?

O gi šįmet Malūnininko Antano sūnus, išventintas kunigu laikys pirmas Šventas Mišias.

Keliai į Druskininkus nuo pat ryto dulkėte dulkėjo. Žmonės, vieni važiuoti, kiti pėsti skubėjo į Druskininkus. Jiems ne tiek rūpėjo atlaidai, kiek naujas kunigas. Juk kas galėjo tikėti, kad Malūnininko Antano, vargingo ūkininko sūnus bus kunigas?! Visi manė, kad tik Malūnininko Juozas turtingas ūkininkas gali savo sūnų išmokyti. O dabar visai atvirkščiai. Malūnininko Juozo sūnus, besimokydamas sunaikino visą ūkį ir pagaliau parvažiavo namo. O Malūnininko Antano sūnus kunigas!

Pagaliau 11 valandą. Pamaldos prasideda. Žmonės spaudžiasi bažnyčion. Bet ir ten, kaip skruzdėlynė. Vietos nėra. Žmonės, suplaukę iš kaimų ir kaimelių, spaudžiasi, mindo vieni kitiems kojas. Kunigo nori pažiūrėti.

Bažnyčioj netilpo. Buvo pilnas ir šventorius. Tai retas atsitikimas.

Žydai stebėjosi ir negalėjo suprasti, kodel žmonės šiandieną neina pas juos. Net ir Vincas nuėjo bažnyčion.

Mišios baigėsi. Bažnyčia atgiedojo: "Šventas Dieve" ir sakykloje pasirodė laibas, augštas geltonais garbiniuotais plaukais kunigas. Tai buvo Malūnininko Antano sūnus.

Visų akys sužiūro į sakyklą. Kunigas perskaitęs šventą Evangeliją, ėmė ramiu balsu kalbėti. Kalbėjo

jisai apie Šventą Petrą, dangaus karalystę ir pagaliau apie žemišką gyvenimą.

Bažnyčioje pasigirdo ūžesys. Visi verkė. Verkė ponai, verkė valstiečiai, verkė Malūnininko Juozas su žmona, verkė taip pat ir Vincas. Kunigas gi kalbėjo kad reikia mylėti Dievą, žmones ir savo tėvus.

Šitie paskutiniai išvadziojimai dar labiau sužeidė Malūnininko Juozo šeimynos širdis. Juk jie sulaužė Dievo įsakymus! Dievas juos baudžia.

Pamokslas baigėsi. Visi ėjo iš bažnyčios. Bažnyčia tuštėjo. Pasiliko tik Malūnininko Vincas. Atsiklaupė prie švento Petro ir meldėsi. Jo sukrevintos lūpos vaipėsi žodžiais —

— O Jėzau, aš pražūsiu... Šventas Petre!

Pamaldoms pasibaigus žmonės niekaip negalėjo baigti kalbų apie naują kunigą.

— Bet ir iškalbomas...

— Taigi. Kas tikėjosi, kad iš jo bus toks žmogus?!

— O gi dabar, kur jisai? Kad dar nors kartą pamačius!...

— Mačiau su giminėmis nuėjo namų link.

— O gi, va, žiūrėkit antras "kunigėlis" eina, — ėmė tyčiotis moterys, pamačiusios Vincą.

— Bet kur jis čia apie bažnyčią sukasi, — ar nemano iš bažnyčios ko nors išnešti?

Vincas pastebėjęs, kad moterys jį pirštais rodo, pasuko kairėn. Jo mintys skendo praeities vaizduose. Jis matė —

— Šeštą klasę. Susipažįsta su draugais ir ima gerti ir rūkyti. Rūko ir geria daug. Prieina prie dvokiančio bufeto ir pilą degtinę su alum į gerklę. Su pinigais nesiskaito. Tėvai atsiunčia. Jis pasmiršta degtine ir alum. Šeštoj klasėj lieka. Bet tas visai nesvarbu. Jo galvoj ūžia beprotiškiausių minčių nuotrupos. Širdis purvuose grabaliojas...

Čia Vinco mintis nutraukė pempės ryksmas. —

Malūnininko Antano namuose šiandieną didžiausias džiaugsmas. Suprašyti visi giminės ir pažįstami. Visi džiaugiasi ir didžiuojasi kunigu Petru. Malūnininko Juozas tačiau šiandieną paniuręs labiau, negu visuomet. Jam skaudu ir pavydėtina, kad jo skriaudžiamas, vargingesnis ūkininkas susilaukė sūnaus kunigo. Jo gi sūnus dešimtį metų sėdėjo Gardine... ūkį sunaudojo... ir tik girtuokliauti išmoko.

— O kas tam kaltas?

— Jis... Tėvas...

Ir prisiminė tėvas tą dieną, kurią jis savo Vincuką vežė į Gardiną. Atsiminė ubagę ir kalbą savo su ja. Jam dar skaudžiau pasidarė.

Vincas taip pat nesilinksmina su kitais — jis sėdi susimąstęs. Jo galvoje švininės mintys draikosi voratinkliais, o krūtinėje verda apsiyvilimo skausmas, kuris ir vėsulai jam neišplėštų.

Veltui Petras kalbina jį. Jis tyli.

O saulė slenka vakarop.

Gamta nutilo. Tik puotaujančių girdėjosi džiaugsmingi balsai. Visi sveikino naują kunigą.

Prie besidžiaugiančių žmonių balsų prisidėjo dar ir šunies lojimas.

— Gal ir jis norėjo Petrą pasveikinti?

Ne! Jį loti privertė policijos pasirodymas.

Vincas pamatęs policiją suprato. Jo galvoje mintys ir vaizdai ėmė suktis viesulais. Jis matė: —

— Gimnaziją... Gardiną... Draugus... Septintą klasę. Joje sėdėjo jis antrus metus. Kartą į klasę jis atėjo girtas. To užteko. Jį pašalino iš gimnazijos. Už

pusvalandžio jis atsidūrė karčiamoj. Pasigērė. Apsvai-
go... Paskiau parvažiavo namo. Gērė paleistuvavo. Ga-
lop Švento Petro naktis..

Šis vaizdas iššaukė Vincui skriodžiamąjį keiksmą.

O policija rišo jį. Jis gi rišamas sieloj merdė-
jo, kaip Kristus kryžiuojamas.

Visi stebėjosi. Klausinėjo, už ką jį ima? Bet
atsakymo niekas nesusilaukė.

Tėvai ir seserys meldė policiją, kad ši Vinco ne-
imtu. Bet tas nieko negelbėjo.

Motina prašė kunigą Petrą užtarymo.

Bet ką Petro žodžiai galėjo gelbėti?

Buvo jau pervėlu. Vincas pats, ramindamas mo-
tiną tarė —

— Reikėjo Petro ankščiau paklaudyti...

Policija surištą Vincą jau vedėsi. Motina apal-
po. Visų liūdnos akys dar liūdniau lydėjo jį, negu
pirmą kartą į Gardiną važiuojant. Jis gi, atsisveikinda-
mas, paskutiniu savo žvilgsniu, lyg saulę norėjo nu-
plėšti.

LIETUVOS ŽINIOS

IŠ VALSTYBĖS TEATRO VEIKIMO KAUNE.

(Mūsų Korespondento).

V. Nemčinova su A. Obuchovu.

Antru kart šoko kovo mėn. 21 d. du veiksmus
baleto "Coppelia", "Šopeniana", pridėję savo divertismentą.
"Šopeniana", kur reikia įdėti daug ištvermės klasiš-
kams šokyje, buvo gera proga pasirodyti šių dviejų
premjerių šokikių menui. "Coppelia" bent kiek buvo
pakeista išviršiniai ir jaunatviškai gyvai ją persunkė
judrumu Nemčinova su partneriu. Publikos vėl bu-
vo pilna, kupina!

"Demonas" su Babravičiu ir Rakauskaite

Kovo mėn 22 d., dienos metu, kai paprastai būna
daug publikos (tokios, kuri šiaip teatre retai tebūna),
praėjo sklandžiai, kaip nevisumet pavyksta. Babravičius
pirmą kartą pasirodė kniaziaus (kunigaikščio) vaidme-
nyje ir neapvyly: jo vaidmuo čia nedidelis, bet jis jį visai
vykusiai išpildė. Rakauskaitė taip pat buvo nauja Ta-
mara ir vietomis atliko savo užduotį žavėjamai gerai
(kaip scena vienuolyne su demonu). Demonas — Sodeika.
Jeigu Amerikos lietuviai, turi gerus radio imtuvus, to-
kią operą klausytų iš Kauno, tai galėtų jaustis kaip
ir savo gyvenamoje šalyje pasigaminto meno beklausą:
veikia amerikiečiai, dainuoja lietuviškai, o čia girdi visi
lietuviai...

Aklųjų Koncertas.

Kovo mėn. 23 d. praėjo iš vienos pusės gražiai,
pačių aklųjų pasirodymu, o iš kitos pusės — gėdingai
mažai, auditorijai esant... Gėda Kaunui, kad tiek daug
turėdamas sočių žmonių, negali nors kiek pakenčiamiau
užpildyti teatro tokią dieną!... Aklųjų (vyrų ir mergai-
čių, viena mažytė) choras puikiai sudainavo scenoje dai-
nelių, pradedant "Plaukia sau laivelis...". Jaudinamai
veikia, kai dainuoja mergaitės apie mergelės gražumą,
apie šviesias padanges, tuo tarpu, kai pačios aklos... Gal
todėl kai kas ir nenori jaudintis tokiam koncerte ir
geriau į jį neateina... Valstybės Teatro artistai savo
žmoniškumo pareigą atliko. Sodeika padainavo įdo-
mesnių dalykelių. Rymaitė gražiai (ji žymi deklamuo-
toja) padeklamavo Krėvės dalykelių, Binkio vėjiškas ei-
las. apie grilestingumą (tas ypatingai tiko tai progai)...
Aklieji kitų dalykelių, ne savo, klausėsi salėje.

Beethoveno koncertas su H. Scherchen.

Kitą dieną mušte primušė teatrą. Publikoje ne-
mažai vokiečių (jie uoliai lanko savų menininkų pasi-
rodymą), mūsiškių operos ir dramos artistų. Juk tai
retesnė proga ankštai meniško dalyko pasiklaudyti. I ir
IX simfonijos, pabaigoje su choru ir dainininkais (Kut-
kausku, Zauniene ir kt.), be lazdelės diriguojamos H.
Scherchen, kaip muzikos iškilmės praeina klausovams
įtemptai klausant.

— Arėjas Vitkauskas

Beethoveno kūrybos simfoninis koncertas.

Valstybės Teatre kovą mėn. 16 d. buvo antruoju is-
toriniu simfonijos koncertu. Pradėta V. Žadeikos pas-
kaita apie šį genialų kompozitorių. Diriguojant J. Tallat-
Kelpšai ir puikiai atvaizduojant daina V. Grigaitienei,
atlikta: overtiūra "Corolian" ir "Atėnų griuvėsiai", VI-ji
simfonija F-dur op. 66 "Pastoralė" (penkios dalys) ir
dainos "Į viltį", Putpelės daina, "Dievo garbė gam-
toj"; iš dainų (su orkestru) ypatingai paveikė klausovus
"Dievo garbė gamtoj" — muzikos atžvilgiu, tai di-
dingas himnas gamtai; "Pastoralė" taip pat paliko įs-
pūdzio (ji iki gegutės garsų imtinai sudaryta su aud-
ros, linksmybės garsais).

Vargšas kompozitorius (kurčias, sifilitikas) kūrė
didingų garsų pasaulius, žodžiais nuolat minėdamas Die-
vą. Tokie koncertai retai girdimi ir naudingi net
visiems.

— Arėjas Vitkauskas.

"KOMEDIJA MUS MOKINA..."

Taip sako vienas veikėjas iš Lope da Vega sce-
nos veikalų. Tokia komedija yra "Nakties Serenada",
pirmą kartą ši sezoną pasirodžiusi Valstybės Teatre Ko-
vo mėn. 18 d. Tai yra M. Longelio 3 v. komedija iš
Vengrijos gyvenimo, kuri kaip nereikia geriau tinka
mūsų scenai kaip tik iš to atžvilgio: "Komedija mus
mokina..." Buvusi kabareto šokėja, jau dešimts metų
ištekėjusi už stambaus ūkininko ir gerai sugyvenanti,
vieną gražų rudens vakarą, dėl to vakaro gražumo, pa-
nūsta, pavargusi nuo stropaus ūkio darbo ir prašo tą
vakarą vyrą pabūti su ja; šis neįvertina pergyvenamo-
sios valandos žmonijoje, išeina į kliubą ir tuo vidujiniai
paskatina žmoną išvykti į miestą, kai atvyko senai ma-
tyta bičiulė, prašydama padėti jos įsimylėjime į anglų
kapitoną; naktis praeina geriausiam restorane, kame
išvykėlė sužavi netik senai mylėjusį poną, bet ir ka-

pitoną; susigriebus ir parvykus namo, šie ponai atvyksta paskui ir paruošia serenadą savo mylimajai; juokingos vyro susitikimo scenos su kavalieriais ir žmonos noras visą ką tikrai išaiškinti bei nuoširdi to nuotykių pabaiga taip maloniai nuteikia, kad džiaugiesi ir nori, kad panašiai visi darytų: vyrui pasakoma, kas tie ponai, kame su jais būta, gailimasi ir vėliau abiejų moterūnų svečiais jie priimami. Kad panašiai būtų visų elgamasi, tai persiskyrimų nebūtų. Veikėjai žymesni: pati vidurinė figura Vainiunaitė su Lauciumi, maišosi geras "liurbis" Kubertavičius; jaičamas trūkumas Glinskio, (kurio ir pastatymas), kurio vietoje kad ir geras, bet vis ne tas artistas. Komedijs publikos priimama nuoširdžiai linksmi.

— Arėjas Vitkauskas

TOM STILLWATER

By A. M. Erikas

That Tom Stillwater was slow and lazy was said by nearly everyone of his schoolmates. He was quite a well built lad for his age which was fourteen.

Anybody looking at him wouldn't have thought he was so lazy. His teachers had often scolded him for being down in his lessons and told him he would never pass in his high school examinations, which happened to be just two months off, unless he made up his mind to do better. The captain of the school team had made protests about his playing second base and said that if he didn't play better he would be put off the team. "We have lost three games on account of your slow playing," he said. But Tom took it all good naturedly and pleaded so hard to be left on and he would promise to do better. Then the captain said: "I'll give you one more trial." It was three days off to the last game before the school closed for vacation. Tom went home with the thought of the game ahead, when what did he find but a note from his girl. It read as follow:

Dear Tom:

Will you try for my sake to help our team win, and also to pass in your tests? If you don't it will break my heart.

Your friend,

Angela.

Tom was surprised when he read it and had to read it over again to make sure it was true. He made up his mind right then and there that he would go to school tomorrow with the determination that he would pass. When the day arrived for the final tests he said, "I'm going to be promoted for Angela's sake." When the day came, he was greeted by every one of his school friends, with the news that he had passed and would receive his diploma. There was never a prouder boy in that school. After school there was a game between the school team and another team. He said: "If I can do as good as that in my lessons, I am going to help my team win." During the whole game he put the most men out and made the most runs. When the score was announced as 8 to 3 they carried him off the field amid loud cheering. The captain said: "Well that is the time you really did wake up." Tom answered he had learned a lesson never to be lazy. Angela and Tom are great chums as he

thinks there is not another girl like her as it was partly on her account that he succeeded.

THE "VYTIS" SMILE

By A. M. Erikas.

When life's joys seem few, and the world looks blue,
When everything goes wrong in trade
When the sinking heart feels the burning smart,
And life's troubles you cannot evade.

There's healing balm, there's soothing calm,
That comes to our hearts the while,
In the welcome clasp of friendship's grasp
And the beam of the "Vytis" smile.

Now Jonas as you know, was so steeped in woe,
That no friends were on his list,
He had gained renown by his ugly frown
And a pout as big as your fist.

People crossed the street, for fear they'd meet
This man with a face like a file.
Now he receives the "Vytis", and face lit up with joy,
Is aglow with the "Vytis" smile.

There were some to scoff, but it won't come off,
Its splendor rivals the sun,
His home is bright, with it's cheering light
And wifie wonders how it was done.

Said she, "Sakes alive! How did they contrive,
To produce this change in his style?"
So she thought and schemed, and planned and dreamed,
Of explaining the "Vytis" smile.

LET'S GO TO LITHUANIA!

The Fourth Annual Knights of Lithuania Excursion to Lithuania will leave New York on June 6, 1931 on the Scandinavian-American S. S. "Hellig Olav". It offers a golden opportunity to all members of the K of L and their friends to visit Lithuania in the summer season and at a reduced price.

All those who have attended the three previous excursions of the K of L can truthfully vouch that the K of L Excursions are lively. Always something new and something different for both young and old. New acquaintances are made with people who are both sociable and pleasing. Never a dull moment during the ocean voyage.

Preparations are being made with organizations of the youth of Lithuania, and large receptions are being arranged for the excursionists who leave with the Knights.

The committee in charge of all the arrangements urges everybody to make their reservations early so that the choice of cabins may be had. See your agent NOW! Plan for the best vacation you ever had!

Join the K of L Excursion and see Lithuania!
See you at the dock!

— Valkata

Lithuanians Aid Chicago In Catholic Activities

By Rev. J. Maciulionis

There are ten Lithuanian parishes in the city of Chicago, all of them equipped with a parochial school. There are about 4,000 children attending their respective parochial school. Fraternal organizations of various kinds have helped immensely to build and to maintain those churches and schools. However the work is still in its infancy, but the new prospects are deserving of encouragement and actual support.

There are three institutions, destined to have a great future, which have taken their origin from the ten Lithuanian parishes of Chicago. These three institutions are: St. Casimir Academy, The Holy Cross Hospital, both under the auspices of Sisters of St. Casimir; and Marian Hills College conducted by the Marian Fathers of the Immaculate Conception. These institutions have given the Lithuanian people and impetus to make great sacrifices for the cause of religion. Some few have already taxed themselves to their full capacity for this noble religious cause and others are quick to follow them in making those institutions to grow and to operate with their greatest efficiency.

St. Casimir Academy

In 1909 the deceased, of happy memory, Rev. A. Stanukynas, formerly pastor of Holy Cross church, Mt. Carmel, Pa., directed the newly established Community of Sisters of St. Casimir to center their activity in Chicago. This holy priest, very dear to every Lithuanian Catholic, resigned his beloved parish and became the Sisters of St. Casimir's first and most influential chaplain, guiding and directing this new Community to a future that has been blessed most abundantly. Ten acres were bought on Marquette Road and So. Rockwell street, and immediately a building was erected which has been enlarged twice since. Academy courses were gradually introduced offering to young girls a splendid opportunity for education and higher learning.

The Lithuanian people have felt the need of such an Academy for girls and a large group of Lithuanian women have formed St. Casimir Academy Auxiliary Club. This remarkable organization aids the Academy with about \$20,000 funds each year. St. Casimir Academy Auxiliary organization is not limited to Chicago alone, but branches have been established all over the United States among Lithuanian parishes and districts. Work of this kind is very dear to every Catholic and such women who interest themselves in this kind of work are to be highly honored, respected and imitated. The most outstanding lady, who has been the heart and soul of St. Casimir Academy Auxiliary Club, is Mrs. A. Nausėda, president of the organization ever since its inception.

The Holy Cross Hospital.

Hospital work by the Sisters of St. Casimir began in 1928. The Holy Cross Hospital is a beautiful yellow face brick building, situated on 69th street and California avenue, in the district of Marquette Park. It is a wonderful location for a Hospital. Whilst funds for the erection of this building have been secured largely

from the Lithuanian people of Chicago, yet some funds have come from other cities and States in the Union and some even from the Lithuanian people of Canada.

The present edifice is by no means complete, as it can only accommodate 100 patients or better, but ample provisions have been made to multiply the present construction several times.

This Catholic Hospital has one of the best locations of any hospital in Chicago and with a fair amount of support it ought to develop into an institution of gigantic proportions. Those who have been served in urgent cases will always remember the cordiality of the Sisters of St. Casimir.

The Sisters of St. Casimir, who are now managing and operating the Holy Cross Hospital, are all graduates of St. John's Hospital of Springfield, Ill.

Marian Hills College.

This newly erected seat of learning is situated 18 miles southwest of Chicago, one mile south of Clarendon Hills Railroad Station on the C. B. & Q. The Marian Hills College is conducted by Marian Fathers of the Immaculate Conception. In 1926 the deceased of happy memory, Most Reverend George Matulevicius, formerly Bishop of Vilna and Superior General of the Marian Fathers of the Immaculate Conception, founded the Marian Hills College.

Hitherto only those students desiring to enter the Marian Order were admitted to pursue studies at the Marian Hills College. Sixteen alumni who graduated Marian Hills College are now pursuing higher studies, some at Rome, Italy; some at Montreal, Canada; some in Seminaries of U. S. A. Just as soon as the faculty and the buildings are large enough for a complete College course, such a course will be introduced.

Notre Dame University of South Bend, Indiana, by their fine sportmanship and splendid religious training has given an impetus to the newer colleges to emulate their marvelous success. Marian Hills College is only different in name, but the patroness is just the same. Notre Dame under the formality of the Immaculate Conception is the Immaculate Conception is the guiding star of Marian Hills College. The self-same spirit of Notre Dame is noticeable at Marian Hills College even in its early beginnings. Three of those graduates now at Rome have had talent enough, according to my opinion, to get on the back field of the present Notre Dame football team. As athletes they have had speed, technique and desire to perfect themselves to the utmost, yet their higher call to the holy priesthood has denied them the glory of the world. But there is hope that their fine athletic spirit will be revealed again in years to come among the student body of Marian Hills College, whom they will instruct.

There is one Notre Dame that has boosted the Catholic colleges to greater endeavor, yet every medium sized city of U. S. A. should have a Notre Dame, and a city like Chicago should have about five. There is no reason why that should seem impossible or even difficult. Education demands superiority and the best education, the highest superiority. And as Catholics we need

not be ashamed of the principles which we endeavor to inculcate into the minds of the young. With great endeavors great results must follow. We are bound to conquer the world some day for Christianity and

Catholicity and the best way is to begin with the young. There can be no better investment than a Catholic college. And there can be no greater guarantee than a complete Catholic education.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

PARAMOS!

Gerbiamieji Vyčiai daug mes turime pramogų, kurias turime rengti; žinote, kad pasisekimas visko remiasi ant darbuotės visų Vyčių per visas kuopas. Galima rengti ir geriausias pramogas, bet be jūsų pavienių paramos, niekas nebus atsiekta.

Kaip žinote bus VYČIŲ EKSKURSIJA Lietuvon Birželio (June) mėn. 6-tą dieną Skandinavų — Amerikos laivu "Hellig Olav". Jūsų darbas yra įkalbėti tiems, kurie norėtų važiuoti, kad jie važiuotų su Vyčių Ekskursija. Kalbinkite, kad būtų kuo didžiausias važiuojančių būrys. Tada bus ir keleiviams linksmiau ir mūsų organizacijai pelningiau.

Kuopos ir apskričių pirmininkai meldžiami, kad išdalintų jiems prisiūstus apgarsinimus kuo plačiausiai. Garsinkimės. Darbas nenueis veltui.

— Komisija.

MARK IT — IT'S MARQUETTE AGAIN.

You haven't heard from Marquette for some time. Here's why. They were resting after the strenuous labors of acquiring the first prize in the membership drive. It really was a lot of work signing up sixty-eight new members within three months.

But now after a short respite they are all up and about looking for more first prize that they can put among their souvenirs.

Listening in on their last meeting, which by the way was very numerous. I got an inkling of some of their plans.

Here they are: An initiation for the new members soon after Easter. The committee headed by Jean Jurgaitis, are exerting themselves to make the little reception a never-to-be-forgotten one.

The thirty tickets allotted to this Council for the K. of L. District dance April 11th disappeared as fast as those a first night performance on Broadway. Honestly, I never saw tickets sell as quickly as those.

Then there is to be a banquet to celebrate the Anniversary of the rejuvenation of Council 112, and to honor those members who worked the most in the membership drive. I'll let you know the date as soon as it is definite.

There is an immature plan of a joint dance with Roseland, which may materialize in the near future.

The debating team was not forgotten, though the members have not as yet been chosen.

The boys began frequenting the meetings in greater numbers, for spring is in the air and base ball just around the corner.

— South Side Sal.

HEAR YE! HEAR YE!!

Resolved: That jazz music is destroying our taste for classical music. This is the question that the various K of L debating teams of Chicago are going to discuss for weeks to come.

So far six Councils have entered this K. of L. debating tournament, and this is how they are scheduled to express their "pros" and "cons" either for jazz or classical music; Brighton wrangles with Cicero over just what jazz has done to our taste for classical music, on April 13, at Cicero.

The evening of April 16th will see Bridgeport's debaters at Providence engaged in a controversy of their own as to the merits and demerits of jazz as related to classical music.

North Side, still wearing its crown of victory since its last debate with Brighton, will meet Marquette in a word tiff on April 21st at Marquette.

The tournament will be conducted in the following manner. The participating Councils will choose two persons to represent them. Each Council will be called upon to debate twice in the preliminaries. The judges for the preliminaries will be three presidents of neutral Councils. Twelve minutes will be allowed to each speaker with a five minute rebuttal for the affirmative side. The two teams debating will decide among themselves as to the use of the Lithuanian or the English language. The final debate which will decide the championship will be judged by some of our prominent Lithuanian men.

The various Councils are urged to support their debating teams by attending the debates and sprarring their own on to victory.

— Yes and No.

— A—s.

CHICAGO, ILL.

Council 4.

The month of March witnessed many wonderful activities in our family. During one of our social meetings, after the introduction of 21 new members, we staged a debate. The subject was — "Resolved that modern youth is more progressive than the youth of yesterday." Mr. Frank Savickas, well known member of the Knights of Lithuania, acted as chairman. The judges were Mr. Norkus, pres. of Council 16, Mr. Kantrimas and Mr. Jankus. The debaters were: affirmative — Messrs P. Saliner and John Josephitis; negative — Messrs J. Bulevičius and J. Gedraitis. One thing should be added and that is the debate was English — Lithuanian, because one speaker on each side spoke Lithuanian and the other English.

Those in attendance commented on the abilities of the debaters, and a roar of approval echoed through out the auditorium, when the judges announced their decision in favor of the affirmative.

We the members of Council 4 believe that we have the best debating team in the Chicago District, and do challenge any council to dispute our claim.

On March 21, 1931 thirty of our members held a splash party at the Olympic Swimming Pool. We all were very happy and jolly. Too bad that all the members of our council were not present. Don't forget, you missed something.

— John Josephitis.

SOUTH BOSTON, MASS.

Susirinkimas.

Lietuvos Vyčių 17-tos kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko kovo 22 d. 4 valandą po pietų savuose kambariuose. Susirinkimą atidarė pirmininkas Al. Neviera su malda; narių susirinkime dalyvavo gana skaitlingas būrys ir visi energingai svarstė mūsų organizacijos bėgamus reikalus. Prie kuopos prisirašė dvi jaunos lietuvaitės.

PAGERBIMUI VAKARIENĖ. Susirinkime tapo pakeltas klausimas, surengimui vakarienės pagerbimui būsiančiam kunigui F. Skalandžiui, kurs priims kunigystės sakramentą tuojaus po šv. Velykų. Šis įnešimas buvo vienbalsiai užgirtas ir tam darbui varyti pirmyn išrinkta komisija iš penkių narių būtent: p-lių O. Aleksevičiūtės, O. Razvadauskaitės ir B. Kavoliūtės, p. Al. Nevieros ir p. V. Tamoliūno. Komisijai suteikta galia, pasikviesti prie to darbo, tą ką ji numatys tinkamu ir pavesta rengti kuopuikiausią vakarienę. Aš manau, kad vyčiai sugebės šį darbą atlykti, nes jau ne pirmą vakarienę rengia. Geriausių pasekmių.

Motinių Diena.

17-ta kuopa turi labai gražų nuo senovės įsigyvenusį paprotį, iškilmingai apvaikščioti motinų dieną, pradedant iškilmingomis Šventomis Mišiomis bažnyčioje ir baigiant su teatru ar tam panašiu parengimu sve-tainėje.

Todel ir šįmet manoma šį paprotį sekti: iš vakaro visi nariai prieš išpažinties, o rytojaus dieną 9:30 val. rytą bus atlaikytos iškilmingos metinės Šventos Mišios, kur visi nariai pasipuošę atatinkamomis gėlėmis in corpore eis prie Šventos Komunijos.

7:30 val. vakare rengiamasi perstatyti p. Vaičiūno parašyta 4-rių veiksmų dramą "Sudrumstoji Ramybė". Veikalas yra gana įdomus ir gražus. Teatralė komisija deda dideles pastangas, kad šis veikalas kuo geriausiai pavyktų.

Base--ball.

Teko sužinoti iš p. Juliaus Tamulio, dabartinio basket-ball ratelio maneger'iaus, kad basket-ball žaidimo sezonas jau baigiasi, ir galutinu viso sezono žaidimo rezultatus bus galima paskelbti už kelių savaičių.

Mūsų ratelis dar yra visai jaunas, suorganizuotas tik pereitą rudeni, bet lošėjų išsilavinimas ir vikrumas parodo, kad jis lengvai gali apsidirbti su pagarsėjusiais svetimtaučiu tymais. Aš tikiu, kad sporto korespondentas parašys visą jų istoriją, nes be abejo nudžiugins ne tik mūsų kuopą, bet ir visą Lietuvos Vyčių organizaciją.

Basket-ball.

Užbaigus basket-ball sezoną ir atšilus orui, mūsų base-ball mėgėjai jau rengiasi pradėti bandymus, turiu pasakyti, kad mūsų base-ball ratelis jau gyvuoja apie keturi — penki metai ir kiekvienai metai darosi galingesnis. Visai nebūtų nuostabu, kad vieną gražią dieną K of L 17 kuopa susitiks su garsiausiais Red Sox ir Bravers. Paskutiniu laiku vyčių ratelis turi gerą vardą pas Bostono svetimtaučius ir jų žaidimuose dalyvauja gana skaitlingas būrys sporto mylėtojų. Gaila, kad lietuviai nesidomėja sportu, kas pridotų mūsų jaunuoliams daugiau energijos.

ATHOL, MASS.

Kovo mėn. 8 d. Athol'io vyčiai-tės šventė savo globėjo Švento Kazimiero šventę. Tą dieną visi susirinko į bažnytinę salę ir iš ten poromis gražiai suėjome į bažnyčią ir užėmėme paliktas vietas. Laike pirmųjų mišių visi in corpore priėmėme Šventą Komuniją.

Po šventų Mišių visi, apie trys dešimtys, vyčių, nuėjo į Leonard Hotel'į ir ten turėjo bendrus pusryčius. Gerb. kleb. kun. P. Juraitis taipgi atsilankė ir pasakė prakalbėlę. Sudainavę keletą dainelių išsiskirstė į namus, patenkinti ir linksmi.

Kovo 10 d., antradienį vakarą bažnytinėje salėje įvyko mėnesinis susirinkimas. Po susirinkimo įvyko mažas pasilinksminimas "Party", kurioje buvo duodamos kelios dovanos. Pirmą dovaną gavo Ona Urbonaitė ir paskutinę Vladas Matulis.

— A. H. U.

DETROIT, MICH.

Council 102

The K of L basketball team, organized on a weeks notice, defeated the strong St. George's quintet 33 — 22 in a bitter struggle. The K of L fine proved to be the masters in every department. The game was played towards the closing of the season, in other words just experimenting for the coming season. Our efforts in the new line of activities were welcomed most heartly by all of the K of L members and friends.

Base-ball.

Johnny Kairiunas, K of L baseball pilot, requests all the veterans and newcomers, to report for practice as soon as the weather permits. According to Johnny Kairiunas the outlook for this season looks very bright. The K of L team will endeavor to be one of the leading contenders for the city championship.

The girls baseball team, former champs, will stage a comeback, that it is of course only a rumor. Miss Stanulis who will take charge of that section is a capable young lady. Go to it girls, the whole council is behind you.

— P. G. P.

JERSEY CITY, N. J.

124 kuopa.

Kovo mėn. 16 d. mūsų kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą, kuriam vadovavo L. Ketvirtis pirmininkas. Šiame susirinkime buvo nutarta surengti balius balandžio mėn. 11 d. ir užkviesti visas New York ir New Jersey kuopas į Ukrainiečių salę, 158 Mercer St.

Mūsų kuopa yra dar visai jauna — mes dar tik šiomet susiorganizavome. Matyti, kad mūsų skaičius nuolat didėja; kas susirinkimą gauname po kelis naujus narius.

Praėjusią žiemą mūsų vyreliai turėjo bowling tyumą, kuris pasirodė labai vykusiai. Su pavasario pradžia jų mintys nukrypo prie baseball. Kaip girdžiu, tai ir mūsų Vytės žada nepasiduoti. Pirmi metai, nēr ko daug norėti. Ateity — bus daugiau.

— J. L.

CLEVELAND, OHIO.

“Spechus” ir “Tėvas”

Pirmiausia savo žodeliais sveikinu visų mylimą “tėvelį” J. Sadauską už jo tokią gražų “Spechų” ir pamokinimą. Teko man girdėti visokių “spechų”, bet apie jaunimą tai pirmą kartą. Tai buvo prakalba — net man ir šiandien stovi minty. Negaliu praleisti nieko nesakius apie “tėvo” kalbą, kaip gražiai apibudino gerą ir blogą jaunimą ir jų darbų, delko kiti priklauso prie draugijų. Iš “tėvo” kalbos paaiškėjo, kad daugumas jaunimo prisirašo ne delto, kad būti tikrais Vyčiais, ne kad galėtų išmukti dirbti prakilnų darbą ir kad ateityje turėtume gerus vadus, ne kad jie myli Vyčius ir jų obalsį. Bet štai del kokio tikslo kiti priklauso: Ne kuriuos panelės (ar berneliai) mano gauti iš Vyčių vaikina (ar mergele), nes jos-jie žino, kad Vyčiai yra geri. Tada jos lanko susirinkimus ir jų surengtus vakarus ir tik sukasi aplink bernelį, akis varto kaip avinas ir mano sau pavilioti jos nužiūrėtą. O kaip sykis jos meilūzis nekrepia domės į ją. Tai jau jai galas, nežino ką daryti ir kur dėtis.

Kitos, jei bernelis mergele palydėjo, tai jau mano, kad įsimylėję ir tuoj bus vestuvės. O jei taip nėra, tai “holy smoke” ką jos neišdaro, ką jos neapkalba apie kuopą. Tokiu būdu Vyčiai pasilieka negerai ir prasišalina iš kuopos, išdrįsta sakyti: “Ah the Vyčiai are to slow.”

Bet tik pažiūrėkim, kur toji smarkioji atsiduria. Dar ir šiandiena nevedus. Gerai kad tokis jaunimas ir apleidžia kuopą, nes Vyčiai tokių nereikalauja. Garsusis šekspyro Hameltas sako:

Susikaupskite tik vieną kartą
Tai duoda jums jėgos
Ir vėl persigalėti
Tai anspaudą gamtos beveik atmaino
Ir velnią stebūklingą
Jėga išvaro.

Jei jaunimas tik sustotų ir pagalvotų ką daro, tai daug nesmagumų prašalintų. Mūsų “Tėvas” sako: “Kad žinočiau, kuri panelė ar bernelis, tik del tokio tikslo prisirašo prie kuopos, aš būčiau pirmutinis ją-jį prašalinti, nes tokis jaunimas nevertas vadintis Vytis-tė (?). Aš laikau sau už didžiausią garbę būti Vytis”.

Daug, daugiau gerb. J. Sadauskas kalbėjo ir vis su faktais. Ištikrųjų “tėvo” “spechus” ir žodžiai verti jų svorio aukso. “Tėvas” buvo apdovanotas komplimentais ir garsiomis katutėmis.

Delko “tėvelis” mus mokina? Delko “tėvas” mus myli? Sunku man suprasti, sunku man išgalvoti. Kartais noriu šauktis pagalbos išrišti šį klausimą, bet nežinau prie ko kreiptis. Jei visi Vyčiai būtų kaip 25-tos kuopos “tėvas” tai ko Vyčiams daugiau reikėtų.

Humboldtas sakydavo: “Kas norima įvesti į gyvenimą tas reikia pirmiau įvesti į mokyklą.”

Kaip sykis mūsų “tėvas” mokina savo jaunimą patarimus gerus duoda, blogumą bando prašalinti, kad ir jie galėtų vesti gražų gyvenimą. Jis yra mokykla ir mokytojas.

Jaunimas užima pirmą vietą jojo širdyje. Jis darbo nesibijo: kur yra kokie trūkumai veikime, ten šaukiasi “tėvo”. Jei kas negali atlikti savo užduoties “tėvas” atlieka. Visuomet ir visur “tėvas” stoja į pagalbą. Kur jaunimas ten ir mūsų “tėvas”. Plunksnos nesigaili panaudoti ir aprašyti dorą jaunimą, nes tas geriausiai patinka.

Štai kas labiausiai puošia žmogų (Šillerio žodžiai:)

Ir kam jam duota išmintis,
Kad tai, ką jo ranka padaro,
Giliai atjaustų jo širdis.

Valio! “tėvai”, Valio! vade, Valio! Lai gyvuoja Vyčiai.

— Vytė.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912.

of “VYTIS” (The Knight), published semi-monthly, at Chicago, Illinois, for October 1, 1930.

State of Illinois ss.
County of Cook

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Walter J. Remotis, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is Business Manager of the “VYTIS” and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are: Publisher, Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania), 4736 South Wood Street, Chicago, Ill.; Editor Anthony Lapinskas, 4736 South Wood Street, Chicago, Ill.; Business Manager Walter J. Remotis, 4736 So. Wood St., Chicago, Illinois.

2. That the owner is: Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania), 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.; Albinas Onaitis, Pres., 111 E. 5th Ave., Homestead, Pa.; Walter J. Remotis, Secretary, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.; Isabelle Laucaite, Treas., 2532 West 46th Pl., Chicago, Illinois.

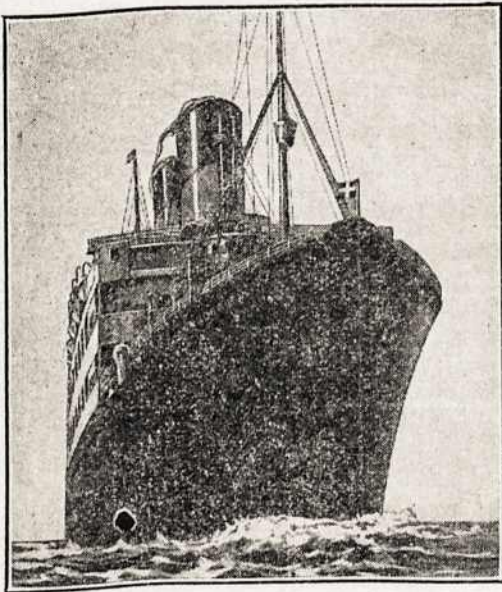
3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

Walter J. Remotis,

Sworn to and subscribed before me this 1st day of April, 1930.

Thomas Shamis,
Notary Public

(My commission expires March 29, 1935)

ATLANKYKIME LIETUVA

REMKIME SAVO
UOSTĄ--- KLAIPĖDĄ

S. S. "FREDERIK VIII"

Kam baladotis po svetimus kraštus, kuomet del
lietuvių yra palaikomas nuolatinis susisiekimas
New York — Kopenhaga — Klaipėda.

Didžiausia Bendra Ekskursija
Gegužės 15-May 'UNITED STATES'

Linksmiausia Vyčių Ekskursija
TIESIOG Į KLAIPĖDĄ
Birželio 6-June "HELLIG OLAV"

Amerikos Lietuvių Jaunuolių Ekskursijas
— Rengia —
Amerikos Lietuvių Ekonominis Centras
Liepos 3-July "FREDERIK VIII"
Liepos 25-July "UNITED STATES"

Visos pastangos bus pašvęstos padaryt tą kelionę atmintina ir pilna
įvairumų ir malonumų del tų kurie dalyvaus ekskursijoje.

Lietuvos Paštų Valdybos Kontragento Paštui Vežioti

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

27 Whitehall Street, New York City
248 Washington St., Boston, Mass. 130 La Salle St., Chicago, Ill.
969 St. Antoine Street, Montreal, Que., Canada.

PAČIĄ BUČIUOJA.

— Žiūrėk, tavo geriausias drau-
gas tavo pačią bučiuoja.
— Netikiu, negali būti.
— Ale tik tu pažiūrėk.
Pažiūrėjo ir sako:
— Klysti, jis visai ne mano drau-
gas. Aš to žmogaus nepažįstu.

NEPASISEKĖ PASIGIRTI.

Dantų gydytojas:
— Jau aš ir Tamstos jaunai žmo-
nai porą sykių esu gydęs dantis
— Bet kad aš dar nevedęs.
— Tai atsiprašau . . .

Per uolus advokatas.

Gerbiamieji teisėjai! Pirm negu iš-
nešite sprendimą pažinkite visapusiš-
kai kaltinamojo asmenį. Tai yra šir-
dingas žmogus; žmogus kuris niekuo-
met nepamiršo savo pareigų; žmogus
kuris yra ištikimas vyras geras šei-
mynos galva, žmogus...
— Ponas advokate, — klausia pa-
nabzdrom kaltinamasis, — ar Tamsta
apie mane kalbi?

* * *

— Žinai, mieloji Maryte, aš dideli
norą turiu ištekėti už Gintautų Jono.

Tiktai nežinau, ar aš jam patinku.

— O būk tikra, kad patinki,

— Na, iš kur tu žinai?

— Žinau, kad jam visos patinka.

* * *

— Mano brangioji, tu žinai, kaip
aš tave begaliniai myliu. Jeigu tu
netaptum mano žmona, aš jau visą
savo gyvenimą jokios kitos negalė-
čiau pamylėti...

— Na o kaip greitai pamiltum ki-
tą jeigu aš už tavęs ištekėčiau?...

Draugių pasikalbėjimas.

— Dievas sutvėrė mus, moteris gra-
ziomis ir kvailomis,

— Ak tai šitaip!

Taip, graziomis, kad vyrai mus my-
lėtų, o kvailomis, kad mes juos mylė-
tumėm.

— Apuokas.

Vaistai.

Ar nežinai vaistų nuo dantų skau-
dėjimo, klausia draugą, didelis plepė-
tojas.

DRAUGAS. Tu juos be perstojimo
daužai liežuviu; mažiau kalbėk, ma-
žiau juos plaks liežutis ir perstos
skaudėje.

— Apuokas.

Aiškus atsakymas.

— Kas čia Tamstą atvedė? —
klausia nuovados viršininkas vieną
pilietį.

— Du policininkai pone viršininke.

— Regimai girtam stovy?....

— Tikra tiesa: man atrodė, abudu
buvo girti...

Telephone Boulevard 7820

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Perkėlė abu savo ofisu į naują vietą
po numeriu 4645 South Ashland Ave.,
Val.: nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 8 vak.
Nedėliomis pagal sutartį
Namai: 6641 South Albany Avenue
Telephone Prospect 1930

Office Phone: Canal 0257

Residence: 6600 S. Artesian Avenue
Phone Prospect 6659

Dr. P. Z. Zalatoris

PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.

Garsinkitės

“VYTYJ”

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY

GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X—RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 South Western Avenue

Didelis Nupiginimas Ten ir Atgal Laivakorčių Trečiaja Klase į Lietuvą

Padrašinimui ankstyvam pavasariniam keliavimui į Lietuvą, švedų Amerikos Linija nutarė duoti geroką papiginimą del TEN ir ATGAL LAIVAKORČIŲ TREČIAJA KLASE į Lietuvą. Keliavimui iš New Yorko laike KOVO ir BALANDŽIO mėnesiuose. Nauja kaina yra:

\$150

UŽ TEN IR ATGAL TREČIAJA KLASE

Iš Amerikos į Lietuvą ir atgal į Ameriką

Ant sekančių išplaukimų iš New Yorko:

M. S. “GRIPSHOLM” Balandžio 30 d.

Taipgi išplaukimams iš New Yorko tarpe RUGPIŪČIO 1
IR SPALIŲ 15 DIENŲ

IŠ LIETUVOS GALIMA SUGRIŽTI BILE KADA LAIKE DVIEJŲ METŲ

Šioji žema kaina NEPRISKAITOMA išplaukimams iš New Yorko gegužės, birželio ir liepos mėnesiuose, tada bus galioje mūsų reguliaros kainos.

Naudokis proga šio didelio laivakorčių papiginimo, pasirenkant vieną iš virš minėtų išplaukimų į Lietuvą. Platesnias informacijas gausite iš arčiausio laivakorčių agento arba

SWEDISH AMERICAN LINE

181 NO. MICHIGAN AVENUE,

21 STATE STREET,

10 STATE STREET, (Kampas Washington St.)

CHICAGO, ILL.

NEW YORK CITY

BOSTON, MASS.

Informacijos ir kitos žinios teikiamos nemokamai.

Garsinkitės

“VYTYJ”

SIMPATIŠKAS, MANDAGUS,
GERESNIS IR PIGESNIS
UŽ KITŲ PATARNAVIMAS

EUDEIKIS

PAGRABŲ VEDĖJAI

Didysis Ofisas:

4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. Yards 1741 ir 1742

Skyrius: 4447 South Fairfield Avenue

Skyrius: 1410 South 49th Court, Cicero
Tel. Boulevard 3201

Skyrius: 3201 Auburn Avenue
Tel. Cicero 3794

TEL. LAFAYETTE 6298

K of L PRESS

THOMAS SHAMIS, Manager

“PRINTING THE MODERN WAY”

4736 South Wood Street Chicago

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Telefonas Yards 1133

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Phone Hemlock 0367

JOHN PAKEL & CO.

GENERAL BUILDING CONTRACTOR
AND

REAL ESTATE

2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164

ASHLAND STUDIO

M. ZELGIEWICZ, Prop.

PHOTOGRAPHER

WEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY
4852 SO. ASHLAND AVENUE

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Gru-
pių ir Šeimynų
Mūsų Speciali-
škus.

3315 South
Halsted St.
Tel. Yards 1546

Res. Tel.
Beverly 2300

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.,
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prie
grubų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.

Res.: Tel. Hemlock 5949

PER DEVYNIOLIKĄ METŲ

Šis bankas laikėsi tvirtai savo tikslo, kad užtikrinti tą, kad kiekvienas depozituotas čia doleris visada būtų vertas 100 centų.

Tas mūsų tikslas dar tebėra — patarnavimas kurs pasilieka pasitikėtinas metai po metų.

Žmonių pasitikėjimas išaugino šį banką iki dabartinio jo stiprumo. Jus taipgi džiaugsitės saugiai vesdami savo bankinius reikalus čionai.

Bankas atdaras seredos ir subatos vakarais iki 8 val. vak., kad jums patarnauti, jei negali atsilankyti dieną.

CENTRAL *Manufacturing* **BANK**
District

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank •••• A Clearing House Bank

VAISTIJINIS BANKAS

Telephone BOULEVARD 4600

BIRŽOS BANKAS